

Тези доповідей

71-ї наук. конф. молодих вчених - Київ: НУХТ, 2005, с.69

Ковальчук І.В. , к.е.н., доцент

Полторак О.

Стасюк Є.

Назаренко К.М.

Стан та перспективи розвитку лізингових відносин в Україні

В умовах дефіциту власних фінансових ресурсів і відсутності можливості отримання інвестиційних кредитів найбільш доступним і ефективним способом фінансування відтворення основних засобів є лізинг.

Лізинг (англ. lease – оренда) - вид підприємницької діяльності, спрямованої на інвестування власних або запозичених коштів, сутність якої полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на певний термін лізингоотримувачу майна, яке є власністю лізингодавця, за умов сплати лізингоотримувачем періодичних лізингових платежів. Предметом договору лізингу може бути неспоживча річ (рухоме або нерухоме майно), віднесена відповідно до законодавства до основних засобів. Не можуть бути предметом договору лізингу земельні ділянки та інші природні об'єкти.

Попит на лізингові послуги визначає не дуже сприятливе інвестиційне середовище в країні. Лізинг виступає альтернативою банківському кредитуванню, розстрочці і самофінансуванню. Про конкуренцію таких взаємовиключних продуктів як “кредитування”, “відстрочка платежу”, “лізинг” просто не йде мова. В умовах відсутності зацікавленості з боку комерційних банків інвестувати у виробництво, нерозвиненості вторинного ринку корпоративних паперів, слабкості інституту застави вітчизняні підприємства мають вкрай обмежену можливість залучити кошти для купівлі об'єктів основних засобів. Разом з тим найбільш великі компанії-постачальники сьогодні не володіють таким обсягом оборотного капіталу, який необхідний для здійснення системного фінансування своїх

клієнтів на купівлю устаткування шляхом розстрочки платежів на тривалий термін.